

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR del. Danuta Brejtkopf

Protokolant: Protokolant sądowy - stażysta Piotr Holyś

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2012 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa Stowarzyszenia Na Rzecz Podnoszenia Świadomości
Konsumenckiej „EXECUTIO IURIS” w Katowicach
przeciwko Katarzynie Wnuk
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- I. uznaje za niedozwolone i zakazuje Katarzynie Wnuk stosowania w obrocie z konsumentami postanowień wzorca umowy o treści:
 1. Wszelkie sprawy nie uregulowane niniejszym regulaminem będą rozstrzygane przez Sąd właściwy dla siedziby „sprzedającego” oraz zgodnie z odpowiednimi przepisami kodeksu cywilnego.
 2. Firma “Katarzyna Wnuk” zastrzega sobie prawo do zmiany powyższego regulaminu w dowolnym momencie.
- II. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwów.
- III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 720,00zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

U z a s a d n i e n i e

Powód wniósł o uznanie za niedozwolone postanowień wzorca umowy o treści :

1. „Wszelkie sprawy nie uregulowane niniejszym regulaminem będą rozstrzygane przez sąd właściwy dla siedziby "sprzedającego" oraz zgodnie z odpowiednimi przepisami kodeksu cywilnego."
2. „Firma "Katarzyna Wnuk" zastrzega sobie prawo do zmiany powyższego regulaminu w dowolnym momencie."

Powód stwierdził, iż Pozwany jest właścicielem sklepu internetowego „www.sklep.angusmaterace.pl”, którego regulamin stanowi wzorzec umowy. Regulamin ten zawiera postanowienia, które stosownie do treści przepisów art. 3853 pkt 23 K.C. oraz art. 3853 pkt 10 K.C. są niedozwolonymi postanowieniami umownymi .

Powód stwierdził, iż Rejestr Postanowień Wzorców Umowy Uznanych za Niedozwolone zawiera wskazane powyżej klauzule w brzmieniu zbliżonym. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r., III CZP 80/08 (OSNC 2009, nr 9, poz. 118), zgodnie z którą rozszerzona prawomocność wyroku uwzględniającego powództwo o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone (art. 479/43 w związku z art. 365 k.p.c.) nie wyłącza możliwości wytoczenia powództwa przez tego samego lub innego powoda przeciwko innemu przedsiębiorcy, nie biorącemu udziału w postępowaniu, w którym zapadł wyrok, stosującemu takie same lub podobne postanowienia wzorca, jak wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 479/45 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że należy wykluczyć uznanie, iż moc wiążąca wyroku i powaga rzeczy osądzonej może rozciągać się na podobne lub nawet takie same postanowienia stosowane przez innego przedsiębiorcę w innym wzorcu. Abstrakcyjna kontrola wzorca nie może prowadzić do generalnego wyłączenia danej klauzuli z obrotu, rzeczą sądu bowiem jest rozstrzyganie w konkretnej sprawie, dotyczącej określonego postanowienia konkretnego wzorca. Wydany w takiej sprawie wyrok dotyczy zatem postanowienia określonego wzorca, a nie postanowienia w ogóle.

W odpowiedzi na pozwy , Pozwana w oparciu o przepis art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. w związku z przepisami art. 47943 , art. 365 i 47945 § 2 k.p.c. podniosła, zarzut sprawy prawomocnie osądzonej . Pozwana wniosła o odrzucenie pozwów , oddalenie powództw.

Pozwana stwierdziła, iż powaga rzeczy osądzonej wyroku uznającego postanowienie wzorca umowy za niedozwolone wyłącza od chwili wpisania tego postanowienia do rejestru (art. 47943 w związku z art. 365 i art. 479 § 2 k.p.c.) ponowne wytoczenie powództwa w tym przedmiocie, także przez osobę nie biorącą udziału w sprawie, w której wydano wyrok. Powyższe sprawia iż pozew obejmujący takie powództwo podlega odrzuceniu [art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c.].

Przedmiot postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jak i również leżący w sferze publicznej cel kontroli abstrakcyjnej, wspiera przyjęcie koncepcji łączącej rozszerzoną prawomocność materialną nie tylko z mocą wiążącą prawomocnego wyroku, ale także z jego powagą rzeczy osądzonej jako negatywną przesłanką procesową.[Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2003r. III CZP 95/03]

Z uwagi na fakt, iż rejestr postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone który prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiera kwestionowane klauzule należy przyjąć, iż ponowne wytoczenie powództwa w tym przedmiocie przez podmiot który nie brał udziału w sprawie, w której wydano wyrok stanowiący podstawę wpisu jest bezzasadne.

Pozwana bez żadnego związku ze sprawą zmieniła treść regulaminu zamieszczonego na stronie internetowej z dniem 08-03-2012r. to jest przed wniesieniem pozwu, w którym wyeliminowano przedmiotową klauzulę w związku z tym należało by powództwo uznać za bezprzedmiotowe zgodnie z przepisem art. 355 § 1 k.p.c.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

Sąd ustalił.

Bezsporne jest, iż pozwana stosowała w obrocie z konsumentami kwestionowane postanowienia wzorca umowy.

Sąd zważył.

Stosownie do art. 47939 kpc z żądaniem uznania postanowienia wzorca umowy za niedozwolone można wystąpić również wtedy, gdy pozwany zaniechał jego stosowania, jeżeli od tego zaniechania nie minęło sześć miesięcy. Pozwy w sprawach zostały złożone w dniu 11.04.2012 r. , Pozwana zaniechała stosowania regulaminu zawierającego

kwestionowane postanowienia w dniu 8.03 2012 r .Tym samym żądanie uznania powództwa za bezprzedmiotowe uznać należy za sprzeczne z art. 47938 kpc.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 7.10.2008 r.(sygn. akt III CZP 80/08) rozszerzona prawomocność wyroku uwzględniającego powództwo o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone (art. 47943 w zw. z art. 365 kpc) nie wyłącza możliwości wytoczenia powództwa przez tego samego lub przeciwko innemu przedsiębiorcy, nie biorącemu udziału w postępowaniu, w którym zapadł wyrok, stosującemu takie same lub podobne postanowienia wzorca, jak wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 47945 § 2 kpc. W świetle powyższej uchwały Sądu Najwyższego zarzut sprawy prawomocnie osądzonej uznać należy za nieuprawniony.

Kwestionowane klauzule uznać należy za abuzywne jako wprost wypełniające dyspozycję art. 3853 pkt 10 i pkt 23 kc, uprawniając kontrahenta konsumenta do jednostronnej zmiany umowy bez ważnej przyczyny wskazanej w tej umowie oraz narzucając konsumentowi rozpoznanie sprawy przez sąd, który nie jest miejscowo właściwy w sytuacji gdy to konsument jest po stronie pozwanej (art.27 § 1 kc).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak sentencji.

O kosztach orzeczono stosownie do art. 98 i 99 kpc oraz art. 47944 § 2 kpc.

Publikację prawomocnego wyroku zarządzono na mocy art. 47944 § 1 kpc.